

Türkiye Komünist Fırkası Programı – Bakû-1920

Bazı Akide ve Esaslar

1- Hudud ve millet tanımayan fabrika sanayiinin yeryüzünde inkişaf ve teessüsü ile küçük ve millî sanatlar ortadan kalkmağa başladıktan sonra, sermaye, fabrika sanayiine sahip olan burjuvazya elinde temerküz ederek umumî bir sahaya giriyor. Sınaî istihsal işleri, şahsî teşebbüs mahiyetini kaybederek, yeniden yeniye vücuda gelen iktisadî şartlar, istihsalin şahsî mülkiyetinden müşterek mülkiyete girmesini kolaylaştıracak bir şekil alıyor. Böylece Avrupa ve Amerika'da istihsal, birçok büyük şirketler, tröst ve karteller vasıtasıyla "sermayedarlar inhisarı" haline girince, bu ülkelerde iktisadî kudret gibi siyasî hâkimiyet de fabrikacılar, bankerler ve büyük mülk ve toprak sahipleri eline geçiyor ve bu tufeylî ve muhteris sınıflar, bütün insanlık âleminin mukadderatıyla oynamaya başlıyorlar. Küçük sanatkârlar ise, işlerini ilerletmekten, rençberler, topraklarını işletmekten âciz bir halde hayatın en ağır ihtiyaçları altında eziliyorlar ve gittikçe fakirleşerek kol kuvvetlerini iş pazarına çıkarıp fabrika ve kara toprak gündelikçilerine koşuyorlar. Böylece gündelikçiler (proletarya) mütemediyen şehir ve köylerde artarak, işletici ve gâsıp sermayedarlara karşı düşman bir sınıf halinde meydana geliyor ve sınıfî bir his ve terbiyenin verdiği ve faaliyetlerle teşkilatlarını gittikçe kuvvetlendiriyor. Hükûmeti ellerinde tutan zenginler sınıfı ise, mükemmelleşmekte ve mükemmelleşerek kuvvet bulmakta olan işçi halka karşı zulümlerini arttırdıkça arttırıyor.

2- Avrupa ve Amerika'da teessüs eden sermayedarlık inhisarı etrafındaki malî ve itibarî muamelelerin akla hayret verecek derecede artarak, netice itibariyle sanat, ticaret büyük makinacılığın mahallî ihtiyacattan fazla mal çıkarması sanayi için yeni mahreçler aranmasına sebebiyet veriyor ve umumiyetle banka sermayesinin de artarak büyük ve merkezlerde temerküz etmesi, itibar tahvillerinin küllî miktarda harice çıkarılmasına sebep olarak sermaye (kapital) beynelmilel bir devreye giriyor.

Müstemlekât usulünü icar eden bu devrede ise, bütün dünya piyasaları gibi memleket ve milletlerin sermayedar devletler arasında zahiren muhtelif bahanelerle paylaşıldığı görülüyor. Gerek hulûl-ü muslihâne ve gerek doğrudan doğruya harp ile maksada ermek için kara ve deniz harbî kuvvetlerinin büyük mikyasta artmasından vücuda gelen militarizmin davet ettiği masraflar o derece büyüyor ki, bu yolda daha ziyade ileri gitmeye halkın tahammülü kalmadığı gibi, tutulan bu istikametten geri dönmek de mümkün olmuyor.

Karanlık ve açlık içinde yaşayan milyonlarca insanları sefaletten kurtarabilecek ve medeniyeti yeryüzünde neşir ve tesise hizmet edebilecek olan milyarlar pahasındaki bu teknik ve istihsal kuvvetlerinin telef ve berhava edildiği bu devrede, Türkiye ve İran gibi yarı müstemele ve Hindistan gibi doğrudan doğruya müstemele halinde yaşayan zayıf ve fakir memleketlerin - emperyalist devlet ve memleketler menfaatine olarak- iktisat ve medeniyetçe harabiyet ve esaretine doğru tertipli bir usul ile gidiyor, ve bu gibi memleketlerde mahreçler temin edecek kara ve deniz yollarının ele geçirilmesi etrafında müthiş ve âlemlü harpler ve facialar icat olunuyor, ve böylece bir veya diğer millet ve memlekete mensup milyonlarca amele ve rençber sefalet içinde mahvediliyor ki, bütün bu haller sermayedarlığın son nısıf asırda getirdiği istilâcılık devrinin haselerindendir.

3- Sermayedarlık inhisar hale getirmekle maddeten satvet ve ikbalin en yüksek mertebesine varmış ve aynı zamanda bidayet-i inkişafında haiz olduğu bazı medeniyetkâr kuvvetlerini gaip etmiş oluyor. Vakıa burjuvazi devrinin iptidalarında serbest mübadele ve rekabet, insanlar arasında teşebbüs ve teavüne yardım etmiş, istihsal ve nakil vasıtalarının terakkisi millet ve memleketler arasında yakınlığa hizmet eylemiş ise de şimdi istihsal müesseselerinin birleşmeleri ve sermayedarlığın iktisadî mutlakiyetler vücuda getirecek surette aldığı inhisar şekli hüküm ve tegallübe âlet oluyor. Bu inhisarlar eline geçen kara ve deniz yolları ise ucuz satın almak şartıyla

ham malı ve pahalıya satmak üzere çürük mamûlâtı büyük soyguncu kumpanyalar hesabına taşımaktan başka bir iş görmüyor.

Filhakika sermayedarlığın son ikbal devrinde Avrupa ve Amerika'da zuhur eden iktisadî buhranların önü alınamayarak müstahsil işçi kuvvetlerinin ise inhisar mutlakiyeti altında ezilip azaltılmasına çalışılması, Asya ve Afrika'nın gayr-i müterakki memleketlerinde küçük zenaatların imha edilerek, yerine büyük zenaatların tesis olunmaması ve sanayinin inkişaf ve terakkisi ile sıkı bir alâkası olan ziraatin bu yüzden iptidaî halde kalması ve aynı zamanda müskirat, fuhşiyat ve hurafâta ait türlü türlü müesseselerin intişarına binaenaleyh halkın iktisaden, medeniyeten, örfen ve ahlâken tedennisine gayret olunarak nüfusun kısmen oldukları yerlerde tamamen mahvına, kısmen ise başka memleketlere muhaceretlerine sebebiyet verilmesi, netice itibariyle insanlık âleminin büyük bir kısmını temsil eden bu memleket ve ülkelerde hayat ve medeniyetçe inkişaf ihtimallerini tamamen bitirmektedir ki, bütün bunlar, iptidaları Avrupa ve Amerika'da hâl-i hâzır medeniyetin doğmasına yol açan kapitalizmin son zamanlarında artık tekmil medeniyetkâr kuvvetlerini gaip ederek tamamen muhteris ve tahripkâr bir mahiyet aldığını ispat etmektedir. Tarihin bu cereyanını durdurmak veya bu cereyanı geriye çevirmek mümkün değildir.

4- Burjuvazinin istihsal vasıtaları nasıl derebeylik devrindeki tarihî şartlar içinde vücuda gelmiş, eski yaşayış, usul ve kanunları zulüm ve sefaleti arttırmaya sebebiyet verince, bu devir nasıl kendiliğinden yıkılıp gitmiş ise, şimdik burjuvazi devrini yıkacak sebep ve âmiller pek ziyade artarak hey'et-i içtimâiyeyi sarsmış bulunuyor. Filhakika yukarıda arz olunduğu üzere inhisarcılığın bütün mânâsıyla iktisadî bir mutlakiyet ve istibdat halinde hükümrân olmağa ve bunun altından çıkan her türlü harp ve buhranların yalnız mal ve insanları değil, belki istihsal çarelerini de bozup yıkmaya başlaması, büyük mülkiyet ve tasarruf haklarının, bu haklara malik olmayan beşer kütlesinin istihsalâtına engel olup gitmesini ve bununla beraber amele sınıfının bir taraftan açlık ve sefalet içinde mahvedilirken, diğer taraftan eski tertip ve usulü muhafaza için zorla işletilip silâhlandırılması suretiyle yıkıcı düşman kuvvetin kendiliğinden yetişip meydana çıkması, artık sermayedarlık ve burjuvazi usul ve kavanininin hey'et-i içtimâie ihtiyaçlarını tatmin muktedir olmadığını göstermektedir.

Sâbık Rusya imparatorluğunun vasî muhitinde daimi surette, Almanya, Avusturya, Macaristan ile Asya'nın bazı memleketlerinde kısmen ve mevsimî olarak amele ve rençber halkının hâkimiyeti ele alması, İtalya, İngiltere, Fransa ve Amerika proletaryalarının ise bu harekete temayülleri yer yüzünde burjuvazi hâkimiyetinde proletarya idaresine intikal devrini temsil eden içtimâî inkılâbın başladığını maddî ve âşikâr delillerle meydana koymaktadır.

5- Sınıfı cidal ve hülâsa edilebilecek olan amele ve rençber inkılâpçı hareketinin vasf-ı esasîsi; bu hareketin içtimâî ve beynelmilel (enternasyonal) olmasıdır. Dünyanın herhangi bir ülkesinde yaşayan herhangi bir millete mensup işçilerin sermayedarlara aynı surette mahkûm ve ezilmiş olmaları, onlar arasındaki dinî, vatanî her türlü ayrılığı son plânda bırakarak müttehit azmikâr ve inkılâpçı beynelmilel bir millet doğmasına yol açıyor.

6- Bugün yeryüzünde millet ve devlet halinde yaşayan içtimaî hey'etlerden herbirine mensup amele, fukara ve rençber takımı, burjuvazi tasallutunu temelinden yıkmak üzere son ve kat'i azîm ve tedbir ile sınıfî mübarezeye girişmeleri beynelmileli doğurmakla beraber, millî muhitte ileride istihsalâtın hür ve müşterek esaslarda kurulmasıyla, medeniyet ve refah nokta-i nazarından beliğan-mabelağ telâfisi mümkün büyük fedakârlıklara lüzum göstermektedir.

Kendi muhit ve milleti içinde bu fedakârlığı göze alamayanlar, beynelmilel faaliyete girişmek liyakatini gaip ederler. Sosyoloji ile inkılâpçı sosyalizmi birbirine karıştırıp sulh ve müsameleti netice değil, belki bir vasıta olarak kullanmak isteyen hain sosyalistler son ve kat'i mübarezeye gevşek bir mahiyet vermekten ve aynı zamanda inkılâbı burjuvazya saltanat ve tahakkümüne satmaktan başka bir şeye hizmet etmiş olmazlar.

7- Mazlum işçiler sermayedarlar aleyhine sınıfı cidalde birleşince, karşılıklarına bütün dünya burjuvazinin varlığına istinadgâh olan “mülkiyet” meselesi çıkıyor. Esasen bir hak değil; bir hurafe olan bu müessesenin yıkılması ve hey’et-i içtimâiyede mevcut istihsal vasıtalarının devlete raptı iledir ki sermayedarlıktan doğan siyasî ve iktisadî her türlü zulüm ve tegallüpler ortadan kalkmış ve cemiyet-i beşeriyede kendi emeğiyle yaşayan her ferdin hakk-ı hayat ve iştiraki takarrür etmiş, yani komünizmin teessüsü ve işletici, gaddar ve müstevlî şahıs ve devletlerin mahvı tahakkuk eylemiş olacak ve nihayet fertler gibi milletler arasında da bütün mânâsıyla “beynelbeşer” ve “beynelmîlel” kardeşlik, birlik ve adalet şiarları zafer bulacaktır.

8- İçtimâî inkilâp gibi, inkilâbın burjuvaziye galibiyet ve muzafferiyetinden çıkan komünizm tatbikatı da âlemşümül bir mahiyeti haizdir. Tarih gösteriyor ki, yeryüzünde yaşayan heyet-i içtimâiyeden bir kısmı derebeylikten burjuvazi devrine yeni giriyor. Diğer kısmı burjuvaziye devrine girmiş, proletarya hareketinin muhtelif safhalarını yaşıyor. Üçüncü bir kısım ise, burjuvazi devrinden proletarya devr-i hâkimiyetine geçmiş bulunuyor. İçtimâî inkilâbın ibtidar ve intişarında milletlerin geçirmekte oldukları iktisadî tekâmüllerle tarihî ve siyasî şartların büyük alâka ve hisseleri olmakla beraber, inkilâp başladıktan sonra millet, memleket ve ülkeleri birbirinden lâyezal kararlarla ayırmak doğru değildir. Bugün proletarya devr-i hâkimiyetine ayak basmış olan Rusya’da komünizm icraat ve tatbikatının, muvafakiyeti, iktisadiyatça müterakkî diğer garp memleketlerindeki içtimâî inkilâbın, zuhuruna bağlı olduğu kadar, bütün garpta intişar edecek komünizm tatbikatının da iktisadiyatça daha muhtelif safhalar arzeden şarktaki inkilâbî hareket ile alâkası pek mühim ve hayâtîdir. Garp ve şarktaki bu hareketler dünya iktisadiyatının esasen burjuva devr-i saltanat ve tasallutunda inhisar mahiyetini almasından dolayı birbirlerinin mütevellit ve mütemmîmidir.

9- Umumiyetle şark memleketlerine nisbetle oldukça siyasî ve iktisadî tekâmülâta mazhar olan Türkiye’de fabrikacılık lâyıkıyla inkişaf edememiş, ve memleketin ötesine berisine serpişmiş bazı fabrikaların mevcut olmasına rağmen, bunlar ve şehirler etrafında mükemmel ve musannef bir proletarya teşekkül eyleyememiştir. Türkiye bugün Avrupa ve Amerika’ya gönderilen ham eşyayı ve madenleri çıkaracak ve bunları bozulmaktan kurtarıp kolaylıkla taşıyacak sanayi-i istihzariye, madeniye ve nakliyyede çalışan yüz binlerce sanatkâr ve fukara işçilerin, tarla ve bahçelerde sabahdan akşama kadar alın teri dökerek en zarurî ihtiyaçlarını temin etmekten âciz kalan köylülerin, cihangir hükûmet ve devletlerin yumruğu altında ömürleri heder olan milyonlarca amele ve köylüden mürekkep askerlerin ve nihayet şehir ve köylerde her türlü istihsal vasıtalarından mahrum işsiz ve halâs ümidini kaybetmiş bir sınıf-ı fukaranın yaşadığı bir memlekettir.

10- Yedi asırlık iktisadî ve siyasî hayatında, ocak devrini atlatacak birçok hükûmet ıslahat ve tanzimatına maruz kalan ve bugünkü şekil ve tarz-ı idaresiyle burjuva demokrasisine ayak basmış olan Türkiye’de (sınıfı mübareze) iptidâî inkişaf devrini yaşamaktadır. Bugün Türkiye’de galip ve yağmacı Antanta devletlerine karşı devam eden millî kıyam hareketine fakir sınıfların iştirakî “düşmanın düşmanı” ile yani harici kapitalizmin tasallutuna karşı kendi içindeki muhtekir ve gâsıp küçük burjuvazi ile müşretereken mübareze mahiyetinde tecelli etmektedir. Kendi muhitinde yalnız maddî menfaate müstenit münasebetler tesis eden Avrupa ve Amerika burjuvazinin Türkiye gibi hayat ve iktisadiyatça zayıf memleketlerin her türlü tahaffuz ve nikâb hudutlarını yıkıp bu memleketleri kendilerine irad veren birer çiftlik ve buralarda yaşayan insanları yalnız işletilmeye mahkûm birer hayvan sürüsü haline koymaları, bu memleketlerde umumi surette Avrupa ve Amerika sermayedarlığına karşı büyük bir düşmanlık hissi uyandırmıştır.

Ma’haza, bir taraftan emperyalistlere karşı tevcih edilen bu mübarezenin devamı, diğer taraftan bilhassa içtimâî inkilâbın Avrupa’da intişarı, sınıfî iz’anın tekemmül ve inkişafı üzerine mühim tesirler icra ederek, Türkiye’deki hareketlerin içtimâî mahiyet almasına yardım etmekte ve sosyalizm esasında amele ve rençber sûrâlar cumhuriyeti tesisatına müsait şartları ihzar eylemektedir.

Türkiye İştirakiyûn (Komünist) Fırkası yukarıda zikrolunan esaslara binaen, son devrin insanlık âlemine yeni ve bütün mânâsıyla hür hayat vaad eden içtimâî inkilâp devri olduğuna kail ve herşeyden evvel bir “amele ve rençber” fırkası, dünyanın diğer komünist fırkalarıyla beraber

Üçüncü Enternasyonal'i teşkil ve onun yine beynelmilel burjuvazi ile mübarezesine faal bir uzuv olarak iştirak eder.

Şekil-i Hükûmet

1- Mutlakî idarelerde işçi halk müstebit hükümdar ve memurların zulmü altında ezildiği gibi demokratik denilen meşrutî hükûmetlerde de idare ve parlamentarizm ve halkçılık namı altında imtiyazlı tabakalar, yine vali ve hanların temsil ettikleri zenginler elinde inhisar haline giriyor. Amele ve rençber sınıflar, imtiyazlı sermayedarlar sınıfının menfaatine alet oluyorlar.

2- Amele ve rençber şûrâlar cumhuriyeti ise, emek sarf etmeksizin yaşayan tufeylî sınıflar hariç olmak üzere halkın çoğunluğunu etrafında toplayarak işçilerin işleticiler tarafından soyulmasına nihayet verecek her türlü çareyi temin eder. Şûrâlar cumhuriyeti hükûmet ve kızıl ordu teşkilâtıyla kapitalizm ve emperyalizmin proletarya sınıflarıyla mazlum milletleri saran esaret zincirlerini kırarak haricen milletler arasındaki kardeşliği genişletmeye, dahilde ise bütün varlığıyla fıkara ve işçi halk arasında medenî ve hayatî yeni bir devir açmağa liyakat ve iktidar gösteren, sınıfları ortadan kaldırarak her türlü harp ve kıtal gailelerini azat, münevver ve mesut bir istikbale doğru götüren kapitalizm ile komünizm arasındaki devr-i intikale ait, muvakkat bir şekli-i hükûmettir.

3- Fırka, halkçılığın en yüksek bir şekli olan amele ve rençber şûrâlar cumhuriyetinin tesisi yolunda yorulmaksızın çalışmak ve bunun için evvel emirde tebligat ve neşriyatı mağdur sınıfların hâkimiyetlerini temsil eden bu şekli-i hükûmeti kendilerine sevdirmeye vazife bilir.

Din ve Milliyet

4- Sırf dinî mahiyetteki terbiye, tedris ve ibadet meselelerini her milletin ihtiyarına tâbi bir cemaat işi olarak telâkki ve böylece "hürriyet-i vicdan" 'ın mutlak surette temini ve hiç kimsenin itikadından dolayı muaheze edilmemesini üss-ü hareket ad eder.

5- T.K.F. sermayedarlığın üzerindeki zulüm ve tahakkümü yıkarak sermayedarlık münasebetinden doğan her türlü harp ve kıtale nihayet vermek ve bu suretle insanlık âlemini sulh ve selâmete erdirmek maksadını takip ettiğinden, dinlerin ve milliyetlerin insanlar arasında münaferet ve düşmanlık doğran hurafelerine karşı mübarezeyi bir vazife bilir.

6- T.K.F. sermayedarlara ve bilumum mütehakkim sınıflara nüfuz ve kuvvet veren ve muhtelif milletleri temsil davasında bulunan ruhanî müesseselerin hükûmetten ayrılarak cemaat teşkilâtı halinde bırakılmasını iltizam eder.

7- T.K.F. muhtelif milletlere mensup inkilâpçı amele ve rençber sınıfları arasındaki eski düşmanlıkları kaldırmak için aşağıdaki en kat'î çarelere girişir:

(elif) Dil ve hars nokta-i nazarından her milletin tam hürriyetini temin ve bu itibarla bir veya diğer millete mahsus olan her türlü imtiyazları ilga eder.

(be) T.K.F. hükûmet teşkilâtında muhtelif milletlere mensup amele, rençber şûrâlar cumhuriyeti teşkilini kabul ve "hür milletlerin hür ittihadı" esasında olmak üzere federasyon usulünü tercih eder.

(pe) Fırka amele ve rençber sınıfları da tamamen ayrı ve müstakil yaşamak ceryanlarına kapılmış olan milletlerin arasında kanlı nizalar çıkmasına yer vermemek için bu gibi meselelerin "plesibit" usulüyle:

Umumî reye müracaatla halline delâlet eder.

Türkiye Komünist Fırkası

Bütün Dünya İşçileri Birleşiniz!

Komünizm Kütüphanesi
Sayı:6

(1920 senesi 10-16 Eylülünde Bakû'da içtimâ eden Türkiye Komünist Teşkilâtları Birinci Kongresinde kabul edilmiştir)

Çıkaran
Türkiye Komünist Fırkası